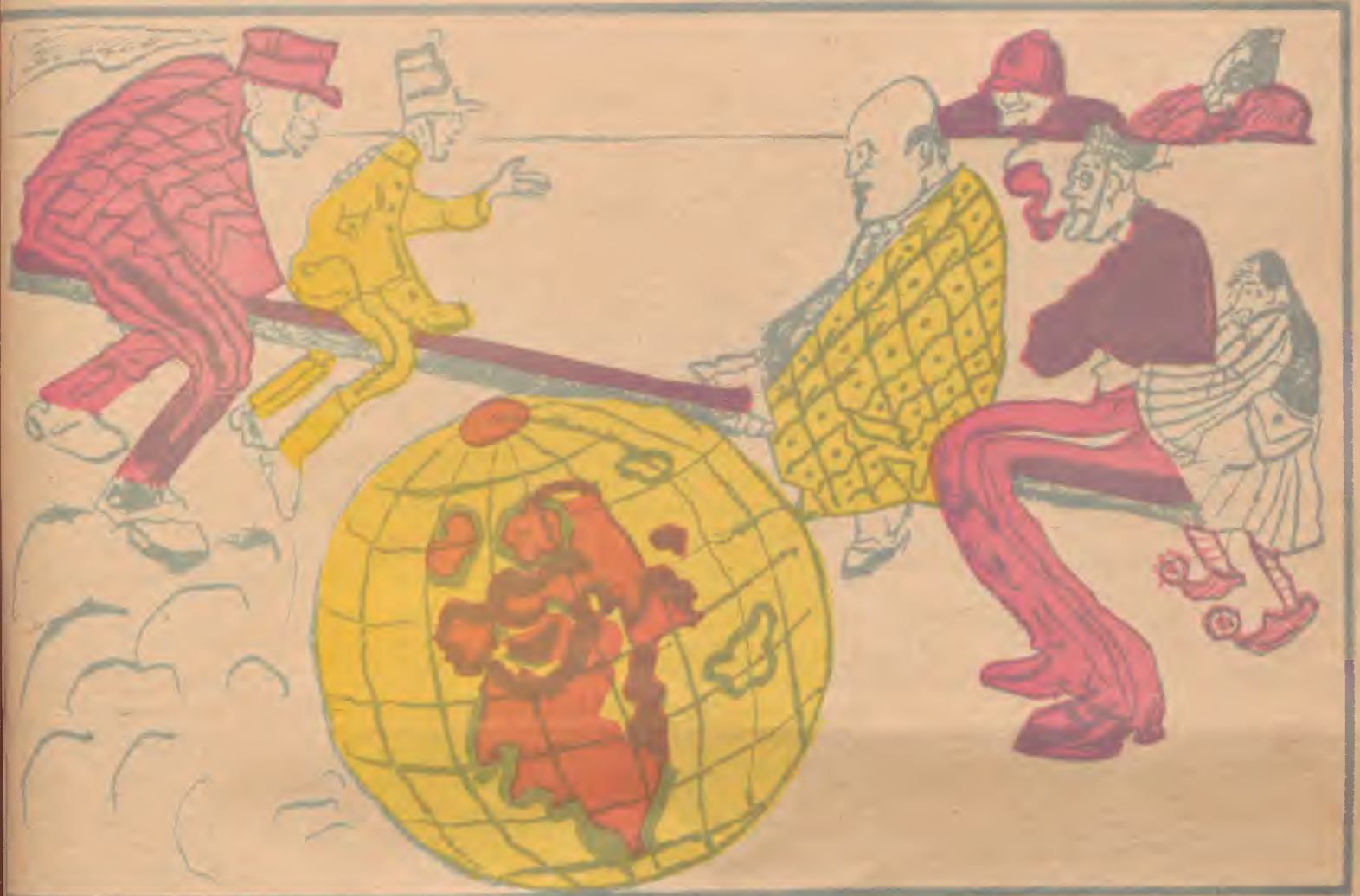

شاهان شاه پادشاهان

پادشاهان و پادشاهان در این تصویر به یکدیگر می‌رسند و به یکدیگر می‌رسند.

پادشاهان و پادشاهان در این تصویر به یکدیگر می‌رسند و به یکدیگر می‌رسند.

پادشاهان و پادشاهان در این تصویر به یکدیگر می‌رسند و به یکدیگر می‌رسند.

Վ. խմբ. Տար, Մ. Տեր-Սահակյան

ՀԱՊԱՅՈՒՆ ԵՒ ՔԱՅԱՆԱՆ

կը խորհիք Տեղապահ
կարգ մը աչքառու նախա-
թիւններուն կամ ցանկու-
ններուն մասին:

Ինչ թէ՛ շատեր կան մեր
որոնք կը մեղադրեն Տե-
ղապահ իր արձագանքը և նոյն
ժամանակ կ'ըսեն թէ՛ դրամը
պակաս ա՛յնչափ, որչափ
կը սիրեն զայն... Պա-
շտապարհ համալսարանը սե-
ռորները:

Պարեւ, ի՛նչ պարապ խօսք,
ձեր զրպարտութիւն, զոր
արդիւնն հարամութիւնները, ազ-
նայեալ որ պիտի վարկաբեկե-
նամար:

Ձեռք տեսներ արդեօք Պոլսոյ
ծերտ նաղարդ Տ. Պետ-
րոսնա՞ն, որ չնորհի. Տե-
ղապահն ատառաձեւում
նեղակայի կը վարէ հա-
նէտ կեանք մը, սրտովին
տապախտութիւն յայտնելով
հանգէլ ցոյց տրուած բա-
նայեալութեան հաճար:

Պարեւ, նուա՞ղ չնորհ մըն
նեղակայութեան հրաւիրել
ձեր քահանայ մը, եւ հա-
նայեալ թէ կրնայ ազա-
նեղութեան կէտի Գուլէէն
կը կրցածին չափ ամէն օր
տան օրհնելու համար:

Պարեւ և զոգո՞րծուն քայլերու
իր գոյութիւնը քաշկրո-
նակար քահանայի մը տրու-
ած այս անմահ մենաշնորհը՝
ինչ անհաշիւ թանկութեան
անհաշիւ, զոր ցարդ չա՞տ
են որ կրցած են ձեռք
քանի մը «Արեւոյ յայտ»
գործին կամ նպարավաճա-
րաւորները ամբողջութեամբ
տալու համար:

Պարեւ և որ Տ. Պետրոս քա-
նայեալ համար քաշելու անկա-
նէ կ'ըսեն ի՞նչ ընէ տա-
նայեալ Տեղապահը: Փառք Աստու-
ծայ և կա՞նք կը պակաս Պոլսոյ
քանի որ Տէր Հայրը օրա-
քառասուն յիսուն գերեզ-
մարմն... օգին մէջ, եւ
... կը լցնեն իր գրպաննե-
կանայ անհաշիւ քանի մը
զոհողութիւն ընելով, եւ
... ձեռք համար կառք մը, կամ
... ինչո՞ւ չէ, նոյն իսկ օթո-
նակար, իր հանգիստին հա-
նայեալ:

Սեր Տեղապահը բարեհաճած
որովհետեւ օրհնելու մենաշնոր-

նր վեհանձնութեան և զերա-
զոյն հոգածութեան իր անհա-
ւատչեայ՝ յանձնել Տ. Պետրո-
սին, այս ալ ատառաձեւում
թեան նշան մը չէ՞ արդեօք, զոր
իր կծծիւթիւն կը թարգմա-
նեն կարգ մը հարամութիւն, ցոյց
տրուած այս ատառաձեւութիւնը
գիտակցարար հարափոխելով եւ
անոր հակառակ իմաստ մը տա-
լով:

Մնաց որ, Տեղապահը ա՛յն-
քան վեհանձնօրէն ուրիշ բա-
րիքներ ալ ընծայած է այս ան-
կար քահանային, արտօնելով
զայն, որպէս զի երթայ ընդհին
Ազգ. Հիւանդանոցին մէջ, իր
ծերտութեան օրերը հո՛ն անցնե-
լու համար:

Ահա՛ւասիկ նպատակ որ
կարգադրութիւն մըն ալ, զոր
Տեղապահը բարեհաճած է ը ել,
ծերտնի Տէր Հայրը տունի
վարձք վճարելու համար ծանր
հոգէ մը փրկելու կանխահոգու-
թեամբ:

Եթէ ըսէք թէ այսքան չը-
նորհներն ալ քիչ են, կրնամ
տակաւին մատնանշել ձեզի թէ՛
Տեղապահական նո՛յն բարեհաճ
արտօնութեամբ, 5-6 ոսկի ալ
Պատրիարքարանի սնտուկէն ա-
ռատաձեւում օրէն ցարդ վճարուած
է այս դժբախտ քահանային:

Եթէ բոլոր ասոնք անբաւա-
կան են՝ Տ. Պետրոս քահանա-
յին և իր ընտանիքին հանգըս-
տաւալ պայմաններ ընծայելու
համար, Տեղապահը կրնայ ան-
շուշտ ընել տակաւին ուրիշ կար-
գադրութիւններ:

Օրինակի համար, արտօնել
Տէր Հայրը որպէս զի Պալլըրի
գերեզմանատան մէջ... ծագիկի
մշակութիւն ընէ, կամ թէ հոն
չգտնուող ծառերուն վրայէն
հաստախիտ ճիւղերը կտրէ...
իր զօրաւոր բազմակներով, դա-
նոնք բարեխնդրելու վաճառե-
լով, իր օրապահիկը հայկաթիւ-
լու համար:

Ահա՛ւասիկ միջոցներ, ապա-
հով կերպով դրամ չահելու:

Մի՛ ըսէք թէ՛ ասոնք չըլլա-
լիք, անզօրմագրելի բաներ են:

Չէ՞ որ Տեղապահն է գանձք
յղացողը:

Եւ, պետք չկայ կարծիք ա-
ւելցնելու թէ՛ ամէն Տեղապա-
հական կարգադրութիւն ինք-
նին ազդիւր մըն է բարեաց եւ
օրհնութեան... քանի որ այդ-
պէս կը դատեն... պնակալէ-
նեք:

Եւ տակաւին... ապերախ-
տութիւն կը յայտնենք...

ՀԱՅՐ-ԱՒԵՏ

ՄԵԾ-ՊԱՆՔԻ ԲԱՐՈՋՆԵՐ

Մեծ-Պանքի մօտաւորութեան
առթիւ, ներկայիս պատրաս-
տութիւններ կը տեսնուին կղե-
րական չրջանակներու կողմէ,
եկեղեցիներու մէջ խօսուելիք
քարոզներու նիւթին մասին,
ինչ որ բաւական ուշադրաւ նո-
րութիւն մըն է անհայտ:

Չեանարկը՝ որուն սկսած
է, ո՛չ միայն պատուարներ նօթ
մը կը կազմէ մեր կղերին հա-
մար, այլև չափազանց գործնա-
կան միտքի յղացում մըն է ինք-
նին, զոր կ'արժէ շնորհաւորել
այժմէն, իր օրինակելի ձեռնե-
րէցութիւն:

Անշուշտ, պետք չկայ աւել-
ցնելու թէ՛ ինչպէս ամէն գար-
ծի, նոյնպէս այս գործին նա-
խաձեռնարկն ալ նո՛յն ինքն
Տեղապահն է որ եղած է, ցարդ
Հայ Ժողովուրդին շաշտած բա-
րիքներուն և անկին շնորհե-
րուն վրայ հոտ մը ևս աւելցնել
բարեհաճելով:

Այսպէս, Մեծ-Պանքի տա-
ջին կիրակին, Բերայի եկեղե-
ցին մէջ, տաջին անգամ պիտի
խօսի Տեղապահը, նիւթ ունե-
նայով Տնտեսագիտութիւնը եւ
թուելով դրամ հաւաքելու եւ
հարստանալու միջոցները, որոնց
մասին իր ծանօթ ձեռնհասու-
թեամբ և անմխտիկ հմտու-
թեամբ՝ լուսաբանութիւններ և
յորդորներ պիտի տայ ժողովուր-
դին:

Ազգային չրջանակներու մէջ՝
ա՛յն հաստատ համոզումը կը
տիրէ թէ Բերայի եկեղեցին ունե-
կընդիրներու մեծ բազմութիւն
մը պիտի հաւաքուի ոչ ոք օրը՝
նկատելով որ քարոզի նիւթը
ինքնին բաւականէ՛ն տելի չա-
հազրդական է արդէն, և կըր-
նայ օգտակար ըլլալ բոլո՛ր մա-
մոնաշապաշտներուն:

Այս առթիւ, կարգապահու-
թեան հակելու և անսեղութեան
առթիւ չտալու համար, կազմուած
է մասնախումբ մը որուն կ'ան-
դամակցին՝ Պ. Ս. Արիկ Մուպահ-
եմեան, Վահան Թօշիկեան,
Արթիւր Մաղաքեան և Յակոբ
Այճեան, ինչպէս նաեւ «Եւր
Լուր»-ի բոլո՛ր մեծ ու պզտիկ
բաժանորդները:

Այս առթիւ, եկեղեցիին մէջ
պնակ պիտի չրջադաշնուի, ար-
գիւնքը Տ. Պետրոս քահանային
յատկացուելու համար:

Կ'ըսուի թէ՛ Տեղապահ Ս. Բ.
այժմէն իսկ տաք ոսկի խոս-
տացած է յիշեալ պնակին:

ԱՂԲԻՍԻ ՀԱՄԱԺՈՂՈՎ

Եւրոպայի չեմ գիտեր ո՛ր
քաղաքին մէջ աղբիւսի համա-
ժողով մը պիտի գումարուի: Օ-
րակարգը չտեսնեք տակաւին:
Սակայն, ամէն պարագայի մէջ,
վատն եմ թէ արդորի խելք
ունեցող մէկը պիտի ըլլայ անոր
նախագահը: Աքորը կը մննի,
սակայն անոր խելքը աղբիւսին
մէջ կը մնայ, կ'ըսեն ընդհանրա-
պէս:

Այս ժողովին մէջ խորհրդակ-
ցութիւններ պիտի ըլլան աշ-
խարհի նշանաւոր աղբաւայրերը
չանագործելու մասին:

Ամէն պարագայի մէջ, դէշ
չպիտի ըլլար կարծեմ մէկմէկ եւ
կեղեցական ներկայացուցիչ ալ
զրկել հոն մեր կողմանէ: Ար-
դէն, այժմէն իսկ կը լսենք թէ՛
Արիկ Մուպահեմեան անցագի-
րի պատրաստութիւններ կը տես-
նէ, քարտուղարութեան նոր
պաշտօն մըն ալ այս կերպով
աւելցնելու համար իր ձեռքը
դնուածներուն վրայ:

Ի սրտէ յաջողութիւն կը
մագիկենք:

ԿԻՆ ՍԱՓՐԻՉՆԵՐԸ

Հաշիւ եղած է որ Պոլսոյ
մէջ ներկայիս 250 հոտ կ'ին
սափրիչներ կը գտնուին, որոնք
գիշեր ցօրեկ, անդուլ եռանդով
մազ կը կտրեն ու կ'ածիլեն ի-
րենց գիմոգ երկսիս յաճախորդ-
ները:

Ճիշտ այս պատճառաւ է որ,
ածիլուող դէմքերը ա՛յնքան
չառցած են այս պահուս մեր
շուրջը, և քահանութիւնը եւ-
թալով կ'աւելնայ ա՛յնքան, որ-
քան կը բազմապատկուի թիւը
գեղեցիկ սեւին պատկանող սափ-
րիչներուն:

Եթէ այս ընթացքը շարու-
նակուի այսպէս, զարմանայի չէ՛
անշուշտ, եթէ տեսնենք օր մըն
ալ թէ՛ բազմութիւն աշխարհու-
կաններու կարգին՝ մեր կղերա-
կաններն ալ կամաց կամաց «վազ»
պիտի անցնին իրենց մօրուքէն,
պզրոտ ձեռքերու յանձնելով՝ ա-
նոնց վերջնական հաշուեյարգա-
րումը:

Ականջը խօսի վարդապետի
մը և Բերայի քահանայի մը:

